

Kategoria: Komunikacja i Transport
Opublikowano: piątek, 20, maj 2011 00:00
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 2955

Wyrok WSA w Warszawie z dnia 2 lutego 2011 r. sygn. VIII SA/Wa 941/10

W rozpoznawanej sprawie bezsporny pozostaje fakt, że skarżący dopuścił się czynu o którym mowa w art.84 ust. 3 pkt. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Powyższe ujawnione zostało bowiem przez organy ścigania. Natomiast czynności postępowania administracyjnego (zebrane w jego toku dokumenty, w tym rejestry badań) potwierdziły jedynie fakty, że określone pojazdy miały być poddane badaniom technicznym.

Wprawdzie w Kpa brak jest regulacji z której wynikałoby, że ustalenia dokonane w postępowaniu sądowym stwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu wiążą organ administracji publicznej, ale nie ma też przepisów opozycyjnych. Sąd w składzie orzekającym w niniejszej sprawie podziela zaś pogląd wyrażony w wyroku NSA z dnia 25 czerwca 1993r. sygn. III SA 261/93, iż okoliczności faktyczne potwierdzone prawomocnym wyrokiem sądu uznać należy za udowodnione.

W ocenie Sądu prawidłowo i zasadnie organy obu instancji przyjęły, że ujawnienie takich naruszeń jakich dopuścił się skarżący możliwe jest także w inny sposób niż przez stricte czynności kontroli w rozumieniu art.83 ust.6 ustawy Prawo o ruchu drogowym. Jest to tym bardziej uzasadnione, że stacja kontroli w której skarżący wykonywał czynności diagnostyczne została zlikwidowana. Niemożliwe więc było przeprowadzenie przez organ I instancji przedmiotowej kontroli, czy też zlecenie tej kontroli właściwemu organowi (Staroście R.). Skoro postępowanie w niniejszej sprawie zostało wszczęte dopiero w dniu [...] kwietnia 2010 r., a stacja diagnostyczna w której był zatrudniony skarżący została wykreślona na wniosek przedsiębiorcy ją prowadzącego już w dniu [...] maja 2006 r., nie istniała możliwość stwierdzenia w toku tego postępowania administracyjnego, podczas przeprowadzonej kontroli, naruszeń jakich dopuścił się skarżący. Zgodzić się również wypada z organami obu instancji, że stwierdzenie powyższych uchybień podczas kontroli Starosty R. jakie miały miejsce w 2005r i 2006 r., możliwe byłoby tylko wtedy, gdyby w obecności kontrolera diagnosta dokonywał stosownego wpisu do dowodu rejestracyjnego pojazdu bez przeprowadzenia badań technicznych, co z oczywistych względów jest mało prawdopodobne. Fakty zaś ustalone w postępowaniu karnym które wskazują, że dana osoba (skarżący) nie daje rękojmi należytego wykonywania czynności diagnosty – dają podstawę do wydania decyzji na podstawie art.84 ust.3 pkt.2 ww. ustawy.

Uwaga redakcyjna: w omawianym zakresie orzecznictwo sądów administracyjnych jest niejednolite m.in. wyrok NSA z dnia 20 października 2009 r. sygn. akt II GSK 87/09

Źródło: [Orzecznictwo NSA](#)